

A PEU
DE CARRERCATALINA
Gayà

Hijab de flors i de colors

Ja fa dos estius que, a Barcelona, les joves musulmanes van començar a lluir hijabs (el mocador que cobreix els cabells i el coll) de vius colors, florejats, de setí, amb un monyo interior que allarga el cap i que només havia vist a Istanbul— o amb joies, que només havia vist al Regne Unit. «La moda del setí ve de Turquia», em va explicar una noia aquesta setmana, i també em va deixar clar que era la moda del 2012. Ara: mocadors de dos colors. «El monyo interior que allarga el cap prové dels Emirats Àrabs», em va dir una altra noia amb un simple vel verd. «Les joies que pengen sobre el front és l'última moda al Regne Unit. És molt atrevit», em va dir una altra, amb vel mostassa, al tren cap a la universitat.

Les últimes setmanes, he preguntat a les noies que porten hijab com arriben les modes a Barcelona i totes m'han dit que «pels tutorials». Han aparegut diverses webs (*Hijab Style* o *We love hijab*) i un nom: **Ame-**

nakin, una jove musulmana que va començar a penjar vídeos tutorials a Youtube i que ara ja té 31.000 subscriptores. Les noies m'han explicat que les teles es compren en qualsevol lloc —«a botigues de xinesos» o «a Zara»— i que l'important és saber com col·locar-lo.

Parlar amb aquestes noies evidencia que, en aquesta Barcelona multiconfessional i multicultural del centre, l'adolescència es barreja sense problemes ni prejudicis. Dues barcelonines d'origen filipí escolten una barcelonina d'origen pakistanès explicar que cadascú es posa el hijab segons la moda. «La moda d'on? D'internet».

Aprop del Macba, espero dues dones marroquines que porten hijab. Passen dones que es cobreixen cap i espatlles amb xadors grisos; dones que llueixen hijabs florejats o llisos i posats de maneres diferents; saris acolorits de l'Índia o Bangla Desh; fins i tot una dona amb nicab i diverses dones amb mocadors africans de mil colors. Apareixen les dues do-

RICARD CUGAT

►► Dues noies amb hijab, ahir, al centre de la ciutat.

nes. Em diuen, amb amabilitat, que m'explicaran el que sàpiguen, però que, des que són mares, no segueixen la moda; no tenen temps.

Fan el que poden, diuen rient, però l'agulla amb què es recull el hijab una d'elles entona a la perfecció amb el marró modest del mocador. L'altra llueix un hijab verd maragda. Una ha fet els 30 i l'altra té 26 anys. La de 30 es va posar el hijab quan va venir a viure a Barcelona; al Marroc no l'havia fet servir mai. Ni a la universitat ni a la seva ciutat. «Aquí em vaig adonar que era fàcil perdre's». L'altra va decidir posar-se'l quan era adolescent. Són parla-

A la Barcelona multiconfessional del centre, la joventut es barreja sense prejudicis

dores. ¿D'on ve la moda? Parlen dels tutorials: «T'ensenyen des de com posar-te un hijab fins a com combinar-lo».

Busco aquests tutorials i no veig que n'hi hagi cap *made in Barcelona*. Les referències són, sobretot, britàniques. El d'**Amenakin** és solament un dels molts que trobo a internet. Les noies que van acolorir el hijab dels carrers barcelonins comencen ara a anar a la universitat. Seran elles les que faran els tutorials, en català. ■

cgaya@elperiodico.com